

Francouzský krátkosrstý ohař je pes jemné povahy , sympatický, velmi inteligentní, který však se neblíží typem svého pohybu ani anglickým ani německým ohařům. Plemeno typu pyrenejského má odlišný styl od typu gaskoňského.

CVAL:

Cval musí být pružný a ekonomický, někdy přerušovaný, když se pes dostane do pachu.

Cval typu pyrenejského je rychlejší, vcelku je více konstantní.

HLEDÁNÍ :

Musí být prostorné a otevřené, pokrývající velký prostor, ale francouzský ohař, který pracuje s inteligencí a používá svůj instinkt, nesmí nikdy působit dojmem, že pracuje naučeně, mechanicky. Pokud se někdy točí nazpět a vrací se téměř na stejné místo, je to proto, že brání možnosti, že přítomná zvěř unikne nebo uletí. Tato charakteristická vlastnost, stejně tak jako ověřování stop, pokud je ospravedlnitelné a krátké, nemá být považována za chybu, spíše naopak.

NESENÍ HAVY :

Hlava je nesena v akci téměř v prodloužené linii hřbetu, ovšem není to neměnná poloha, ta se může měnit, někdy je nesena nad a někdy pod linií hřbetu, jak pes reaguje na pachy zvěře v terénu. Dělá dojem psa, který dominuje situaci. Je velmi pozorný a vzhledem k mobilitě jeho hlavy mu žádný pach nemůže uniknout.

VYSTAVOVÁNÍ :

Je velmi pevné, avšak nikoli přehnaně strnulé. Naši stavěcí psi si zachovávají plně schopnost postupování /COULÉ/ ; ideální pozice francouzského krátkosrstého ohaře při vystavování je pozice ve stoje. Hlava směřuje směrem k místu vyzařování pachu, uši jsou mírně pozvednuté, pohled strnulý, prut je méně pozvednutý, než u německého krátkosrstého ohaře, nepohyblivý. Je-li vůdce příliš daleko, pes může otočit hlavu směrem k němu, ale hned ji stočí směrem ke zvěři, aby znal její přesnou polohu. V této chvíli musí být pes bez pohybu, nesmí se samovolně přibližovat ke zvěři, jen na pokyn vůdce. Pokud pes přijde do pachu zvěře na konci smyčky nebo při točícím se větru, může vystavovat vleže.

POSTUPOVÁNÍ :

Může být méně energické a rychlé, ale vždycky autoritativní. V každém případě francouzský ohař musí zůstat v kontaktu, někdy musí popoběhnout, to v případě, že zvěř i přes autoritativní postupování se vzdálí na větší vzdálenost. Pak musí pes sledovat několik metrů stopu, aby se znovu dostal do pachu (větru). Pes musí zůstat klidný po vzletu i výstřelu.

PŘINÁŠENÍ :

Schopnost mrtvou nebo zraněnou zvěř dohledat je mnohem důležitější, než způsob jejího přinesení vůdci. Pes může stopu ztratit, pokud ji sleduje příliš rychle a s vysokým nosem, jestliže není pach dost silný a vysoko vyzařující. Slabý pach, vyzařující jen nízko u země, ve slabém větru pes sleduje krokem či klusem. Jemný stisk je velmi žádoucí. Rychlost, s níž se pes s aportem blíží k vůdci, má jen relativní význam, ale přinášení musí být radostné, aniž by si však pes se zvěří pohrával.